

Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény

I. fejezet – Lucy felfedezi a ruhásszekrényt

Valamikor a kilencszázas évek elején élt négy testvér, Peter, Susan, Edmund és Lucy. A háború veszélyei elől a szüleik biztonságos helyre küldték őket, vidékre. Egy öreg professzor háza lett az otthonuk. Ettől a háztól minden távol volt. A postahivatal volt a legközelebb, az is kétföldnyire. Első reggel zuhogó esőre ébredtek. Bánkódtak is ezért, hiszen útközben látták milyen izgalmas helyen laknak. Erdő és patak vette körül az óriási házat. A rossz idő miatt elhatározták, hogy felfedezik a ház rejtett szobáit, folyosóit. Szinte mindent bejártak már, amikor egy üres szobába nyitottak be. Csupán egy hatalmas ruhásszekrény volt a szoba végében, tükrös ajtóval. Nem találták egyáltalán izgalmasnak, kivéve Lucyt, aki azon gondolkodott, vajon nyitva van-e az ajtaja? Mikor első próbálkozásra kinyílt a ruhásszekrény ajtaja, meglepődött rajta. Bekukkantva a szekrénybe egymás mellé szoruló kabátokat és bundákat látott. Szerette a bunda illatát, ezért az arcát a kabátok közé fúrta. Az ajtót nyitva hagyta, nehogy bezáródjon. Egyre beljebb lépkedett a kabátok sűrűjében. Már több lépést is megtett, de még mindig nem érte el a szekrény hátát. Úgy érezte, mintha valami ropogna a talpa alatt. Valami puha és hideg volt. Ezt követően ágak súrolták az arcát, majd a fejére hullott az a puha hideg valami. Körülnézett. Fehéren csillogó hófödte erdő közepén állt. Elcsodálkozott. Kis gyaloglás után egy lámpaoszlop állt a tisztás közepén. Felfedező útját apró léptek zaja zavarta meg. Egy különös élőlény léptei voltak. Egy fauné. Deréktól felfele ember alakú, lábai pedig kecske formájú volt. Érdekesnek de barátságosnak tűnt. Mikor észrevette Lucy ámulatába felkiáltott: „Te jóságos ég!”

II. fejezet – Tumnus úr titkos megbízatása

Lucy jó estét kívánt a faunának. Az, izgatottsága miatt, csak kis idő múlva köszönt vissza. Nem tudta elhinni, hogy egy igazi emberi lényel, Éva lányával találkozott. Miután kissé megismerkedtek Mr. Tumnus egy teára hívta meg kis barátnőjét a barlangjába. Órák telhettek el, mikor Lucy haza akart menni, ám a faun nem engedte. Elmondta, hogy ő a Fehér Boszorkány szolgálatában áll, aki Narnia felett uralkodik. Az a dolga, hogy gyerekeket raboljon. Ám Tumnus lelkiismerete nem engedte, hogy ilyen borzasztó dolgot tegyen Lucyval és elengedte. Visszakísérte a lámpaoszlophoz, majd barátságosan kezet ráztak. Mikor újra a professzor házába ért, kiabálni kezdett: „Itt vagyok! Visszajöttem! Semmi bajom!”

III. fejezet – Edmund esete a ruhásszekrényvel; Edmund és a ruhásszekrény

Lucy elmesélte a testvéreinek, hogy mi történt vele, de nem hittek neki. Bolondnak és hazugnak tartották. Egy újabb esős napon bújócskázni kezdtek. Edmund észrevette, hogy húga a ruhásszekrénybe bújít és utána ment. Nagyon elcsodálkozott mikor látta, hogy igaz, amit Lucy mesélt. Idegesítette, hogy sehol sem találja hógát, majd fázni és félni kezdett. Messziről csilingelést hallott, aztán egy hintó bukkant fel a sűrű erdőből. Egy törpe vezette. Mögötte egy magas nő ült. Bő, fehér szőrmebundát viselt, fején korona, kezében aranypálca. A hintó megállt a fiú mellett, majd a királynő faggatni kezdte kilétéről.

IV. fejezet – A varázslatos törökcsemege; A csodálatos torta élménye

A királynő egy túl magasra nőtt törpének gondolta, majd kiderült, hogy egy kisfiú, aki Ádám utóda. Edmund elmondta, hogy egy ajtón keresztül jutott el Narniába. A boszorkánynak nem nagyon tetszett, mert félt, hogy felborítja terveit, aztán hirtelen nagyon kedves lett a fiúhoz. Maga mellé ültette és finomságokkal kínálta. Közben Edmund törökcsemegével tömte a száját a királynő tovább faggatta. Az édesség el volt varázsolva és aki egyszer megkóstolta az mindig csak enné és enné. A boszorkány rávette, hogy hozza el Narniába a testvéreit és herceggé, majd királlyá fogja tenni. Miután elbúcsúztak Lucy és Edmund együtt tértek haza.

V. fejezet – Az ajtó túloldalán; Az ajtó túlsóoldalán

Mikor a bújócska véget ért összegyűltek, hogy megbeszéljék a történeteket, de Edmund nem mondott igazat, hanem még hazugabbnak és bolondabbnak állította be Lucyt. A két nagyobbik testvér másnap elmondott mindent a professzornak és legnagyobb megdöbbenésükre a professzor Lucynak adott igazat. Ezután kíméletesebben bántak a kislánnyal. A gyerekek tartottak Mrs. Macreadytől mivel nem szerette a gyerekeket, főleg ha munkája közben zavarták. Egy nap a két fiú a fegyvergyűjteményt vizsgálta, mikor a két lány hirtelen rájuk rontott és figyelmeztették őket, hogy közeledik Mrs. Macready. Már nem volt hova bújjanak mikor Susan javasolta, hogy rejtőzzenek a szekrénybe.

VI. fejezet – Az erdőben

Főhőseink addig fészkelődtek a szekrénybe, míg Lucy erdejében kötöttek ki. Bocsánatot kértek hitetlenségük miatt és elindultak felfedezni Narnia világát. Lucy vezetésével első útjuk Mr. Tumnushoz vezetett. Mikor a barlanghoz értek szörnyűséges látvány fogatta őket. Az ajtó feltépve, az edények összetörve és egy papírlap a padlóra szögezve melyen ez állt:

„E ház és a hozzá tartozó telek utolsó bérlője Mr. Tumnus, letartóztatás alatt áll. Várja Őfelsége Legfelső Bíróságának ítéletét. Felbujtotta Őfelsége ellenségeit, kémeket rejtegetett, Emberekkel barátkozott.

Narnia Királynője,

Lone Sziget császárnője stb.

Aláírás: Maugrim

A Titkos Rendőrség kapitánya

Éljen a Királynő!

Lucy elmesélte ki valójában a Fehér Boszorkány, majd megbeszéltek, hogy hazatérnek eledeleért és visszajönnek megmenteni Mr. Tumnust. Aztán egy vörösbegyvet pillantottak meg. Követték. Edmund megpróbálta védeni a királynőt és rosszhírben feltüntetni a madarat. Rájöttek, hogy nem biztos, hogy vissza tudnak találni a lámpaoszlophoz és még vacsorájuk sem volt.

VII. fejezet – Egy nap a hódokkal; Egy nehéz nap a hódokkal

Miközben a fiúk beszélgettek, a lányok felkiáltottak, hogy a vörösbecy elrepült. Ám hamarosan újabb barátokra találtak, egy hódra. Miután kissé megismerkedtek alig hallható hangon, ezt suttogta: „*Ádám fiai és Éva lányai vagytok?*” Majd Lucy Mr. Tumnus hollétéről érdeklődött. A hódnak nem tartotta biztonságosnak, hogy a szabadban beszélgessenek, ezért haza hívta őket magához, ahol vacsorázni és beszélgetni is nyugodtan tudnak. Gyönyörű táj fogadta őket. Egy gátat pillantottak meg, amely a hódnak háza volt. Edmund látta, hogy a völgy felett két hegycsúcs magaslik és tudta, hogy ott kell lennie a kastélynak, a törökcsémegeivel teli szobával. Megérkeztek Hódpapa és Hódmama lakosztályához. Hódmama nagy örömmel fogadta őket. Hódpapa elment halat fogni, ahova Petert is magával vitte. Ez idő alatt a lányok a konyhán segédkeztek. Végül megvacsoráztak és a vacsora végeztével Hódpapa megtömté pipáját és rátért a lényegre.

VIII. fejezet – A vacsora utáni baljós esemény; Ebéd utáni események

Lucy kérlelte Hódpapát mondja el mi történt a faunnal. Az elmesélte, hogy egy madárka látta amint a rendőrség észak fele vitte, ami azt jelenti, hogy a Fehér Boszorkány palotájába zárták. Azt is mondta, hogy sokukat vittek már oda, de senki nem tért vissza. Mindenkit köszoborrá varázsolt. Egyetlen esély a szabadulásra Aslan. A név hallatára mind hármójukat öröm töltötte el, kivéve Edmundot. Meg is kérték, hogy meséljen Aslanról valamit. Hódpapa elmondta, hogy Aslan az igazi király, az erdő ura, a Tengereken Túli Nagy Kormányzó gyermeke. Elmondta, hogy ő majd visszaállítja a törvényeket és jogokat, ahogy a régi versben meg van írva:

*„A rossz jóra fordul, ha Aslan visszatér,
Az ő hangjára a bánat megszűnik.
Ha fogait csattogtatja, a tél megfutamodik,
Ha mancsait összecsapja, a tavasz közeleg.”*

Még azt is mondta, hogy egy másik régi vers így szól:

*„Amikor Ádám fiának alakja
a Cair Paravelen tündököl,
Az ördög idejének vége szakad”*

Még a mesélésbe elmélyedve figyeltek Hódpapa mondataira, mikor egyikük halkán megjegyezte: „*Hol van Edmund?*” Kiszaladtak a házikóból, majd torkuk szakattából kiáltották nevét. Hódpapa figyelmeztette őket, hogy azonnal el kell menniük onnan, hiszen tudta, hogy Edmund elárulta őket és a Fehér Boszorkány palotája felé indult.

XIX. fejezet – A boszorkány palotájában

Edmund semmi másra nem tudott gondolni, csupán a királyságra, amit a Fehér Boszorkány ígért neki. Mikor a palota udvarába ért, rengeteg kőszobrot látott. Mindenféle állatalak volt körberakva. Az egyik oroszlánról azt gondolta, hogy ő Aslan. Mikor a bejárati ajtóhoz ért, egy vérfarkas feküdt a lépcsőn. Azt hitte az is csak egy kőszobor, de hirtelen a vérfarkas kérdéseket szegezett neki. Ed nagyon megijedt, majd elmondta, hogy Ádám leszármazottja és hírt hozott testvérei felől. A boszorkány már nem volt olyan kedves hozzá, mint azelőtt. A fiú mégis mindent elmondott, amit Hódpapáéknál hallott Aslanról. A boszorkány azonnal befogatott és megjegyezte, hogy ezúttal ne tegyék fel a csengőket a rénszarvasokra.

X. fejezet – A varázslat megtörik

Amikor Hódpapa figyelmeztette a gyerekeket, hogy nincs vesztegetni való idejük, azonnal öltözködni kezdtek, becsomagoltak és útnak indultak. Hosszú menetelés után a Hódok ősi rejtkehelyén pihentek meg, egy kis vájatban. Másnap, mikor megébredtek, csilingelés halottak a távolból. Hódpapa a nyíláshoz ment, hogy lássa, amint elhalad a Boszorkány szánja, de kellemesen csalódott. Nem a királynő volt az, hanem a Mikulás. Ebből is látszott, hogy az örök tél karácsony nélkül, elmúlni látszik. Ajándékokat hozott nekik. Hód mama egy új varrógépet kapott, Hódpapának pedig a gátja megjavítását ígérte. Peter egy kardot és egy pajzsot kapott. Susan egy ijt és egy tegzet tele nyílveszőkkel, valamint egy elefántcsontkürtöt kapott. Lucy egy kis üvegcsét és egy tört mondhatott magáénak. Az üvegcsé tartalma bármilyen sérülést begyógyít. Az ajándékokat átadva a Mikulás teával kínálta őket, majd egy szempillantás alatt eltűnt.

XI. fejezet – Aslan közeledik

Edmundnak keservesen telt az ideje. Arra gondolt, hogy a királynő ismét kedves lesz vele, de nem így történt. Egy törpe megjelent és jelentette, hogy a szán készen áll. A fiú megkérdezte, kaphat-e egy darabka törökcsemegét, de a helyett vizet és száraz kenyeret kapott, majd elindultak. Hosszú útjukat egy vidám társaság szakította meg, akik jóízűen kezdtek falatozni, mindabból amit a Mikulástól kaptak. Mikor a boszorkány megtudta, hogy a Mikulás erre járt, mindnyájukat és még az eledelüket is, kővé változtatta, majd tovább mentek. Ed észrevette, hogy egyre melegebb kezd lenni az idő, olyannyira, hogy a szán sem haladt könnyedén, míg végleg elakadt. Víz csobogását halotta. Mindenféle olvadni kezdett a hó. Az egyhangú fehér szín közé fiatal zöld színek keveredtek. Gyalog haladtak tovább. Elöl ment a fiú kötélre kötve, mögötte a törpe az ostorral, végül a Fehér Boszorkány, aki sietette őket.

XII. fejezet – Találkozás Aslannal és a vérfarkasokkal; Peter első ütközete

Hódpapáék egy magasabb hegyre érkeztek ahol megpillantották Aslan táborát, majd odaérve Peter kirántott karddal köszöntötte az oroszlánt. Aslan is köszöntötte őket és megkérdezte, hol a negyedik gyermek. Hódpapa elmesélte a történeteket. Az oroszlán elmondta, hogy mindent elkövet a fiú megmentése érdekében, de nehezebb lesz, mint gondolták. Ezután vendégül látta Éva leányait, majd megmutatta Peternek a Négytrónusos Palotát, ahol majd uralkodni fog. Peter meg sem szólalhatott, mert hirtelen kürt hangja hangzott fel. A Susané volt. Egy vérfarkas kaparta annak a fának a törzsét, melyre a lány menekült. Peter kivonta kardját majd a farkast száján át szíven szúrta, hogy megmentse hűgát. Az oroszlán észrevette, hogy egy másik farkas menekül és utána küldte a kentaurokat, sasokat, hisz tudta, hogy elvezeti őket úrnőjéhez ahol majd kiszabadítják Edmundot. Aslan figyelmeztette Petert, hogy tisztítsa meg kardját, majd letérdeltette és kétszer megérintette vállát a fegyverrel és Farkasölő lovaggá ütötte.

XIII. fejezet – Az áruló bűne és bűnhődése; A csodák magyarázata

Edmundék is megpihentek egy árnyékos völgyben és várták mi hírt hoznak a vérfarkasok. Egyetlen állat tért vissza, és elmondta a történeteket. A boszorkány parancsot adott, hogy induljon és gyűjtse össze mindazokat, akik az ő oldalán állnak, hogy megküzdjenek Aslan csapataival. A fiút egy fához kötözték és a megölésére készültek. Ekkor érkezett a felmentő sereg. Másnap reggel a négy testvér ismét együtt örülhetett egymásnak. A Fehér Boszorkány tárgyalást kért, amit meg is engedett Aslan. A tárgyalás célja az volt, hogy visszakapja Edmundot, mint árulót és megölhesse a kőasztalon. Hosszú beszélgetés után Aslannal a boszorkány lemondott a fiú életéről.

XIV. fejezet – A boszorkány győzelme

Amikor a boszorkány eltűnt, az oroszlán megparancsolta, hogy más helyen táborozzanak, majd Peternek mindent gondosan elmagyarázott a csatáról. A fiú már gyanította, hogy Aslan nem lesz velük az ütközetben. Éjszaka a lányok nem tudtak aludni és kimentek a sátorból; látták amint az oroszlán lassú léptekkel halad az erdő felé. Követték. Aslan észrevette és megengedte, hogy vele legyenek akkor este. Kis idő után figyelmeztette őket, hogy ott álljanak meg és ne kövessék tovább bármi is történjék. Susan és Lucy megálltak és tovább nézték, hogy mi történik. Látták amint a kőasztal fele tart, ahol a boszorkány és rettegett csapata várta. Megkötözték, sörényét levágták, szájkosarat tettek rá, gúnyolták, rugdosták, köpdözték, végül a kőasztalra helyezték. A királynő levette köpenyét, majd kőből készült késével kiontotta az oroszlán életét.

XV. fejezet – A vadak serege és Aslan titokzatos halála; Újabb csodák történnek

Miután a borzalmas szertartásnak vége lett a boszorkány seregei elmentek, hogy felkészüljenek a másnapi harcra. Ezután a lányok felrohantak Aslan testi maradványaihoz, megszabadították a szájkosártól, majd figyelmesen figyelték, amint kis egerek elrágják a köteleket. Hideg volt. Fel-alá járkáltak, hogy csillapítsák didergésüket. Azután hirtelen, mikor a nap korongja felbukkant, óriási csattanást hallottak. A kőasztal kettérepedt. Az oroszlán sehol nem volt. Hatalmas szomorúság járta át szívüket és találgatták a történeteket. Végül a hátuk mögött megszólalt Aslan. Örömben sírásra fakadtak. Elmagyarázta mi is az ősi varázslat ereje: „... *a boszorkány ugyan élt a jogával, hatalma mégsem terjed ki mindenre, így a csodákra sem. Az csak az én kezemben van. Nem tudja, hogy ha a jóságot és az igazságot elpusztítja, a Kőtábla kettéhasad és a Halál, a Rosszaság szelleme megszűnik többé működni és létezni...*” Éva leányai felkapaszkodtak az oroszlán hátára és útnak indultak a boszorkány palotája felé. Mikor megérkeztek, kőszobrok sokasága fogadta őket.

XVI. fejezet – A szobrok életre kelnek

A lányok soha nem látott csodának voltak szemtanúi. Amint Aslan a kőszobrokra lehelt, azok ismét életre keltek. Lucy barátja is, Mr. Tumnus, feléledt. Miután mindenki kifejezte örömét, az oroszlán elmondta nekik, hogy még naplemente előtt kell végezniük a gonosszal. Mindenki csatlakozott a csapathoz. Elindultak hát megkeresni a boszorkányt. Mikor egy völgy végéhez értek, különös zajt hallottak. Ez a lárma már a csatatér zaja volt. Aslan gyorsan letette hátáról Susant és Lucyt, majd elordította magát, hogy egész Narnia beleremegett a lámpaszloptól a Keleti tenger partjáig. A Fehér Boszorkány hirtelen megfordult és mély döbbenet ült az arcán, aztán egymásba kapaszkodva dulakodtak az oroszlánnal.

XVII. – fejezet – A csodaszarvas üldözése

A harc hamar véget ért. Mikor az ellenség látta, hogy úrnőjük halott, feladták a harcot. Aslan és Peter kezét (mancsot) fogták. A fiú elmesélte, hogy mindent Edmundnak köszönhetnek. Ő volt az, aki eltörte a boszorkány varázspálcáját. Súlyosan meg is sebesült. Az oroszlán azonnal értesítette Lucy-t, mivel nála volt a csodatevő balsam. A fiú visszanyerte egészségét és Aslan lovaggá ütötte. Másnap a Nagy folyó irányába indultak. Két nap múlva odaértek a torkolatához, a Négy Trónusos kastélyhoz. A következő napon a kastély legszebb és legnagyobb termében megtörtént négy hősrünk koronázása: „*Aslan méltóságteljesen hozta a koronákat, és egyenként a gyerekek fejére tette.*

Az állatok egyszerre kiáltották:

— *Sokáig éljen Peter király!*

— *Sokáig éljen Susan királynő!*

— *Sokáig éljen Edmund király!*

— *Sokáig éljen Lucy királynő!*

Akit egyszer Namiában királlyá vagy királynővé koronáztak, az örökké viselni fogja. Uralkodjatok békében és igazságban! Legyetek jó királyok és királynők! — tanácsolta meghatottan Aslan.” A nagy öröm közepette elhagyta a kastélyt. Eszükbe jutott mit is mondott nekik Hódapapa: „Ő jön és megy. Egy napon újra megjelenik, aztán megint eltűnik. Sokáig nem szeret egy helyen maradni. És persze más országok is vannak, ahol szükség van rá. Ez így van rendjén. Sokszor váratlanul toppan be. Nem szabad kényszeríteni a maradásra. Tudjátok, ő végső soron vadon élő állat. Nem egy szelidített oroszlán.”

Az idők során sokat változtak főhőseink. Peter magas, széles vállú férfivé vált. Uralkodói neve: Peter, a Fenséges. Susan finom, gyönyörű hölgygé fejlődött. Uralkodói neve: Susan, a Nemes. Edmund az Igazságos nevet kapta, mivel komoly és kiegyensúlyozott férfi lett. Lucy aranyhajú, pajkos leánnyá vált. Uralkodói neve: Lucy, a Merész.

Egyszer Tumnus hírt hozott, hogy újra felbukkant a fehérszarvas. A négy király vadászatra indult. Sűrű erdő mélyére rejtőzött a szarvas, ahová csak gyalog tudtak utánamenni. Susan királynő egy vasból kovácsolt fát pillantott meg. A lámpaoszlop volt. Ahogy a sűrű erdőben haladtak, kabátok sokasága vette körül őket és újra a ruhásszekrényben találták magukat. Hosszú, kalandos útjuk során ismét hazaértek. Ismét gyermekké lettek.